

ביקור הנשיא השחור גדם להפתעה: סוניה כרס יצאה מהאפלה לאור הזרקורים

מצלמות תיקתקו, האורות הבזיקו, עיתונאים נדחקו ודחקו, שומרי הראש הרבים כחנו את כולם בעין מיקצועית ודואגת. נשיא ואיר, מובוטו ססה־סקו ואשתו הנאה, כוכי לרווה, חייכו. אבל רוב אנשי התיק שורת היו המומים מדבר אחר לגמרי: לפנייהם עמדה סוניה פרס בגודל טיבעי לגמרי.

סוניה פרס אינה מרבה, בלשון המעטה, לצאת אל התיקשורת. להיפך, נדמה אפילו שהיא בורחת ממנה. אין היא מופיעה עם בעלה באירועים חגיגיים, אינה נוסעת איתו למסעות רישמיים, אינה מחייכת אל המצלמות בטקסים ממלכתיים. היא פשוט לא. והנה, הפעם, לכבוד ביקורו של נשיא ואיר בישראל, יצאה סוניה פרס מן האפלה אל האור הגדול של המציאות. ביחד עם שימרון פרס הגיעה אל בית־הנשיא, לארוחת־ערב כמעט אינ-

זאיר פה, זאיר שם

אשת שריהחוק אשתו היפהפיה של שריהחוק הזאירי, הנשיא מובוטו ססה־סקו הביא איתו פמליה בת 110 איש. חלק גדול מן השרים בממשלתו התלו לביקורו.

טימית עם האורחים. ולמחרת ערכה לאשת נשיא־זאיר סיור בהיכל־הספר ובכותל המערבי בירושלים.

לא בדל נשיא

ב רוב מקם, עד כדי הגומה, נחת ביום הראשון בצהריים נשיא זאיר בארץ. מישרייה־הממשלה פסקו כמעט מעבודה, צה"ל עמד נכון, דיפלומטים נטשו את לישבותיהם, רבנים ואנשי דת עזבו את כיתבי־הקורש. השעונים, נדמה, פסקו מלכת, כשנחת מטוסו של מובוטו ססה־סקו בנמלי־התעופה בן־גוריון. עובדי הנמל הספיקו בקושי להחליף את דיגלי ארצות־הברית, שהונפו לכבוד ביקורו של ג'ורג' שולץ, שעזב באותו הבוקר, כדיגלי ואיר.

גם בירושלים היתה המולה. כמה עשרות ילדים קטנים נלקחו אחרי שעזת־הלימודים מבתי־הספר. לכל אחר מהם ניתנו שני דיגלונים — דגל ישראל ודגל זאיר. הם הועמדו משני צידי של רחוב יפו, שנסגר ביום הראשון בצהריים לתנועה.

הילדים היו מתוחים ונרגשים. התכונה סביבם היתה רבה. נאמר להם שנשיא אישיות רמת־מעלה, הגיע ארץ צה, וכשיעבור לפנייהם, עליהם לנפף אליו בדגלים שבידיהם. חווייה כזאת לא עוברת בכל יום על ילדים קטנים בישראל. לא בכל יום מנטיחים להם שיראן פנים אל פנים איש רס־דרג, ואפילו באופן אישי את נשיא מדינת ישראל. לכן קל היה להבין את קוצר־רוחם לחזות באירוע החגיגי.

הילדים עמדו שעה ארוכה בשמש, ואפילו בגשם שירד באותו היום. לבי סוף הגיעה השיירה. תזמורת, דגלנים ופרשים על סוסים. בשלב הזה היו הילדים הסריסבלנות מאוד. הם הבי חינו במכונית־השרד של נשיא־המדינה — לימוזינה שחורה, שגם הלונותיה כהים. הם לא ראו לא נשיא ולא בדל־נשיא. ואז, כמו לפי אות, פצחו כולם את פיותיהם הקטנים וצווחו בקול לפי קצב: "אירנה! איר חנה!" יתכן שנשיא זאיר, שבא ביום הראשון לביקור ממלכתי בישראל, הוא אישיות חשובה. יתכן שחשובה העובדה שהוא איש אמין, שהסכים לכונן

אשת ראשיהמשלה סוניה פרס חרזה הפעם מ־מינהגה שלא להיחשף ויצא לאור־הזרקורים. היא השתתפה ביום ראשון בארוחה בבית־הנשיא.